DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU PIŃCZOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Kor. **Nr. 11.** **Pińczów, dnia 20. listopada 1916.**

† ZYGMUNT Grzymała DOBIECKI

Komendant obwodu pińczowskiego Zygmunt Grzymała Dobiecki, c. i k. Pułkownik, właściciel Wojskowych Krzyżów Zasługi III klasy z dekoracyą wojenną i bez, Wojskowego Medalu Zasługi na wstędze wojskowego krzyża zasługi i t. d. i t. d. zmarł nagle dnia 17. listopada 1916 w Pińczowie w 58 roku życia.

Członkowie Komendy obwodowej tracą w Zmarłym rycerskiego i życzliwego Przełożonego, ludność troskliwego i ojcowskiego Komendanta obwodu.

Zygmunt Grzymała Dobiecki urodził się dnia 15. listopada 1858 w Pleszowicach, w Galicyi, uczęszczał do szkoły realnej we Lwowie. W r. 1875 wstąpił do służby wojskowej i pozostawał w czynnej służbie do r. 1910.

Z wybuchem wojny wstąpił ponownie do służby wojskowej i brał udział w walkach z napierającą na Kraków armią rosyjską, mając powierzoną komendę nad obroną odcinka twierdzy krakowskiej.

Dnia 28. września 1915 został powołany na stanowisko Komendanta obwodu pińczowskiego i na tym posterunku rozwijał błogą działalność aż do śmierci, dokładając wszelkich starań, by według możności wyrządzone obwodowi przez wojnę szkody usunąć, potrzebującym pomocy dopomódz do przetrwania chwil obecnych, życie gospodarcze wprowadzić na normalne tory.

Zasługi Zmarłego położone około powierzonego mu obwodu znalazły uznanie na Najwyższem miejscu i zostały uczczone nadaniem mu po śmierci Krzyża oficerskiego orderu Franciszka Józefa z dekoracyą wojenną.

249.

Zmiana w osobach Inspektorów gubernialnych.

Rozkazem M. V. Nr. 96684/P. z dnia 14. października 1916 został zamianowany Inspektorem gubernialnym z siedzibą w Kielcach Jenerałmajor Hugo Książe Dietrichstein.

Dotychczasowy Inspektor gubernialny Jenerałmajor br. Stillfried zamianowany został Inspektorem gubernialnym z siedzibą w Lublinie.

250.

Mianowania i odznaczenia.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył zamianować Majora Franciszka Böhma, c. i k. Zastępcę Komendanta obwodu pińczowskiego, Podpułkownikiem.

Dalej raczył Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość najmiłościwej udzielić:

C. k. Starszemu Lekarzowi powiatowemu Drowi Władysławowi Pohoreckiemu, obecnie Obwodowemu Lekarzowi w Pińczowie, oraz c. k. Sekretarzowi skarbu Kazimierzowi Weinarowi obecnie Kierownikowi Oddziału skarbowego w Pińczowie, w uznaniu znakomitej służby w szczególnem użyciu Krzyż Kawalerski Orderu Franciszka Józefa na wstędze Wojskowego Krzyża zasługi.

251.

Do mieszkańców lubelskiego Jeneralnego Gubernatorstwa!

Przejęci niezłomną ufnością w ostateczne zwycięstwo ich broni, i życzeniem powodowani, by ziemie polskie, przez waleczne ich wojska ciężkiemi ofiarami rosyjskiemu panowaniu wydarte, do szczęśliwej wywieść przyszłości, Jego Cesarska i Królewska Mość Cesarz Austryi i Apostolski Król Węgier oraz Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki ułożyli się, by z ziem tych utworzyć państwo samodzielne z dziedziczną monarchią i konstytucyjnym ustrojem. Dokładniejsze oznaczenie granic Królestwa Polskiego zastrzega się. Nowe królestwo znajdzie w łączności z obu sprzymierzonemi mocarstwami rękojmie, potrzebne do swobodnego sił swych rozwoju. We własnej armii nadal żyć będą pełne sławy tradycye wojsk polskich dawniejszych czasów i pamięć walecznych polskich towarzyszy broni we wielkiej obecnej wojnie. Jej organizacya, wykształcenie i kierownictwo uregulowane będą we wspólnem porozumieniu.

Sprzymierzeni monarchowie, biorąc należny wzgląd na ogólne warunki polityczne Europy jakoteż na dobro i bezpieczeństwo własnych krajów i ludów, żywią niepłonną nadzieję, że obecnie spełnią się życzenia państwowego i narodowego rozwoju Królestwa Polskiego.

Wielkie zaś od zachodu z Królestwem Polskiem sąsiadujące mocarstwa z radością ujrzą u swych granic wschodnich wskrzeszenie i rozkwit wolnego, szczęśliwego i własnem narodowem życiem cieszącego się państwa.

Z najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości Cesarza Austryi i Apostolskiego Króla Węgier.

Lublin, dnia 5. listopada 1916.

Jeneralny Gubernator:
KUK.

252.

Do ludności Jeneralnych Gubernatorstw lubelskiego i warszawskiego!

Lublin, dnia 8. listopada 1916.

Monarchowie sprzymierzonych mocarstw Austro-Węgier i Niemiec oznajmili Wam Swe postanowienie utworzenia z ziem polskich, wyzwolonych z pod jarzma rosyjskiego, nowego samodzielnego Królestwa Polskiego. W ten sposób urzeczywistnia się najgorętsze pragnienie Wasze, które od wieku przeszło — zdawało się napróżno — żywiliście.

Powaga i niebezpieczeństwa tych ciężkich chwil wojennych, oraz troska o wojska nasze, stojące w obliczu wroga, zmuszają nas zachować zarząd nowego państwa Waszego tymczasowo jeszcze w naszych rękach. Pragniemy jednak chętnie dać mu już teraz przy Waszym współudziale stopniowo urządzenia państwowe, które mają poręczyć trwałe ugruntowanie państwa Waszego, jego ukształtowanie i bezpieczeństwo.

Na pierwszem więc miejscu wojsko polskie.

Nie ustał jeszcze bój z Rosyą; w walce tej i Wy pragniecie wziąć udział. Stańcie więc przy nas jako ochotnicy i pomóżcie nam uwieńczyć zwycięstwo nasze nad Waszym prześladowcą.

Mężnie i z wielką chlubą walczyli obok nas bracia Wasi z Legionów Polskich; wstępujcie w ich ślady w nowo powstać mających oddziałach wojskowych, które w przyszłości, złączone z Legionami, utworzą Polskie Wojsko. Będzie ono dla Waszego nowego Państwa silną podporą i zapewni mu bezpieczeństwo na zewnątrz i wewnątrz.

Pod narodowemi Waszemi barwami i sztandarami, które nadewszystko umiłowaliście, macie osłaniać Ojczyznę Waszą. Znamy Waszą odwągę i płomienną Waszą miłość Ojczyzny — to też wzywamy Was do boju przy naszym boku.

Zgromadźcie Waszych do broni zdolnych mężów za przykładem walecznych Legionów Polskich i połóżcie we wspólnej na razie pracy z niemiecką i sprzymierzoną z nią austryacko-węgierską Armią podwaliny pod Armię Polską, w której pełne chwały tradycye Waszych dziejów wojennych odżyją na nowo w wierności i męstwie Waszych żołnierzy.

Ces.-Niemiecki Jenerał-Gubernator:
BESELER.

C. i k. austr.-węg. Jenerał-Gubernator wojsk.:
KUK.

253.

Przepisy dotyczące dobrowolnego wstępowania do wojska polskiego.

1. Termin i miejsce zgłoszenia.

Od dnia 22. Listopada będą u wszystkich wójtów Generał-Gubernatorstwa Lubelskiego wyłożone listy dla osób, które chcą dobrowolnie zgłosić się do wojska polskiego. We większych miejscowościach i miastach urządza się wedle potrzeby osobne biura zgłoszeń. Komendanci obwodów podadzą termin i miejsce otwarcia tych biur za pomocą ogłoszeń.

Zgłaszanie ma się odbywać o ile możności u wójta (w biurze zgłoszeń) tej gminy, w której dany ochotnik mieszka.

2. Przepisy dotyczące wieku.

Do listy zgłoszeń mogą sie zapisywać wszyscy Polacy bez względu na język i wyznanie, mieszkający na terytoryum oswobodzonem przez zjednoczone wojska państw centralnych, o ile w ciągu roku, w którym się zgłaszają, kończą najmniej ośmnaście a najwyżej czterdzieści pięć lat życia. Jeżeliby ochotnik ze względu na swe wykształcenie i stanowisko społeczne nadawał się do zajęcia w przyszłości stanowiska oficera, wówczas można przesunąć granicę wieku aż do ukończonego pięćdziesiątego roku życia.

3. Wykluczeni od wstąpienia.

Do wojska polskiego nie będą przyjmowani ci, którzy byli karani pozbawieniem wolności lub czci za takie przestępstwa i zbrodnie, które ich czynią niegodnymi przyjęcia. Do tej kategoryi nie będzie się jednak z reguły zaliczać przestępstw politycznych.

4. Wymagane dokumenta.

Celem wciągnięcia na listę zgłoszeń, należy przynieść o ile możności swój paszport, metrykę urodzenia lub chrztu, oraz świadectwa szkolne.

Reflektujący na stanowiska oficerów lub podoficerów mają przedłożyć świadectwa szkolne w otwartej kopercie z następującym napisem:

1. Dokumenta (imię i nazwisko właściciela).
2. Miejsce zamieszkania i ulica.
3. Powiat.
4. Miejsce i bliższe określenie biura zgłoszeń.
5. Numer listy ochotników.

Rubryki pod 4. i 5. będą wypełnione dopiero przy zgłoszeniu. Ponadto należy dołączyć opatrzoną takim samym napisem kartkę, która na odwrotnej stronie ma zawierać spis przedłożonych dokumentów.

Gotowe koperty i kartki można otrzymać bezpłatnie u każdego sołtysa, jak również u każdej miejscowej Władzy wojskowej lub cywilnej. Wszystkie Władze mają polecenie udzielać potrzebnych wyjaśnień i pomocy w każdym kierunku. W razie niemożności dostarczenia dokumentów do dnia zgłoszenia, można je dodatkowo w ten sposób złożyć u wójta albo w biurze zgłoszeń, gdzie dokonano zgłoszenia.

5. Wybór rodzaju broni.

Na razie tworzy się następujące rodzaje broni:
Piechota z oddziałami karabinów maszynowych;
Jazda;
Oddziały sanitarne;
Tabory.

Każdemu ochotnikowi wolno prosić o wpisanie do listy zgłoszeń dla jednego z powyższych rodzajów broni.

Ochotnicy jazdy, oddziałów sanitarnych, oraz taborów mają przy wstąpieniu przyprowadzić o ile możności własnego konia, za którego po poprzedniem oszacowaniu wypłaci się zaraz wynagrodzenie.

O ostatecznem przydzieleniu do jednego z powyższych rodzajów broni, rozstrzyga General-Gubernatorstwo Warszawskie na podstawie wyniku badania lekarskiego, oraz stosownie do zapotrzebowania.

6. Obowiązki po zgłoszeniu się.

Przy zgłoszeniu dostaną ochotnicy t. zw. „poświadczenie zgłoszenia“ zaopatrzone numerem, pod którym są zapisani w liście zgłoszeń. To poświadczenie należy wkleić po ostatniej stronie paszportu lub też w inny sposób starannie przechować. Od dnia zgłoszenia się ochotnicy muszą być gotowi każdej chwili do stawienia się celem zbadania przez lekarza wojskowego, a w razie uznania ich za zdatnych do służby, do natychmiastowego powołania pod broń. Aż do tej chwili mają oni o każdej zmianie mieszkania i miejsca pobytu donieść najdalej do pięciu dni ustnie lub listownie temu wójtowi lub biuru, w którem podjęli poświadczenie zgłoszenia, podając przytem dokładny nowy adres. Takie same zawiadomienie podać należy do wójta (miejscowej władzy policyjnej) nowego miejsca zamieszkania.

7. Badanie lekarskie.

Dzień i miejsce badania lekarskiego będą osobno podane do wiadomości. Przedstawienie ochotników do zbadania powinno się o ile możności odbywać zbiorowo według miejscowości albo gmin i to przez wójtów lub miejscowe organa policyi, które otrzymają w tej mierze bliższe objaśnienia. Ochotnikom przyzna się w razie potrzeby bezpłatny przejazd, tudzież mieszkanie i utrzymanie w miejscu badania lekarskiego. Ponadto otrzyma każdy ochotnik 2 korony dziennie, jako wynagrodzenie za utratę zarobku.

8. Powołanie ochotników zdolnych do służby.

Kto przy zbadaniu zostanie uznany za zdolnego do służby, otrzyma t. zw. „świadectwo przyjęcia“ i odpowiedni dopisek w paszporcie, lub w innym dokumencie stwierdzającym tożsamość osoby. Po zbadaniu lekarskiem ochotnik albo zaraz będzie wcielony do służby przy odnośnej formacyi wojskowej, albo też otrzyma tymczasowy urlop. W tym drugim wypadku otrzyma nowozaciężny powołanie pod broń zapomocą „karty powoławczej“, którą należy wraz z paszportem i świadectwem przyjęcia przynieść do swojego oddziału, jako dokumenta legitymacyjne.

9. Przepisy obowiązujące nowozaciężnych, którzy otrzymali „świadectwo przyjęcia“.

Kto przyjął świadectwo przyjęcia, ten temsamem należy do wojska polskiego i pozostaje od tej

chwili począwszy aż do zawarcia pokoju do dyspozycyi władz wojskowych, i może być przez nie uwolniony jedynie w drodze „postępowania zwalniającego“. Jeżeli nowozaciężny, który przyjął świadectwo przyjęcia, uchyli się od stawiennictwa do swego oddziału, staje się winnym dezercyi. To też aż do dnia wezwania go za pomocą karty powoławczej, ma w razie zmiany mieszkania lub miejsca pobytu postąpić w ten sam sposób, jak po wpisaniu na listę zgłoszeń (patrz punkt 6).

10. Zwrot kosztów.

Każdemu nowozaciężnemn, który otrzymał „świadectwo przyjęcia“ należy się przy wstąpieniu kwota 40 koron na pokrycie drobnych nadzwyczajnych wydatków w pierwszych dniach służby. Kto po zbadaniu lekarskiem zostanie odesłany tymczasowo na urlop, otrzyma zaraz 20 K., resztę zaś w dniu wstąpienia do czynnej służby przy swoim oddziale.

11. Zwalnianie zupełnie lub czasowo niezdolnych do służby.

Zupełnie lub czasowo niezdolny do służby ochotnik, otrzyma odpowiednią uwagę w paszporcie lub w innym dokumencie tożsamości osoby. Czasowo niezdolni do służby mogą po upływie oznaczonego czasu zgłosić się ponownie.

12. Narodowe i prawno-państwowe stanowisko ochotników.

Ażeby armii polskiej zapewnić według prawa międzynarodowego uznanie, jako „wojsko państwa prowadzącego wojnę“ musi ona — o ile chodzi o naczelne kierownictwo i stosunki prawne — być tymczasowo przyłączoną do wojska niemieckiego.

Co do poborów, żołdu, utrzymania, wyekwipowania, rent inwalidów, opieki nad rodzinami i osieroconymi, przysługują żołnierzowi ochotniczego wojska polskiego tesame prawa i przywileje, co i żołnierzom armii niemieckiej.

13. Mundury, sztandary (chorągwie).

Polskie wojsko otrzymuje mundury z polskiemi narodowemi odznakami. W chorągwiach i sztandarach wojska polskiego odżyją znów staropolskie znaki z białym orłem w czerwonem polu.

14. Prawne uregulowanie stosunków wojskowych

nastąpi osobno.

Lublin, dnia 12. listopada 1916.

C. i k. Jenerał-Gubernator:

Karol Kuk.

254.

M. J. Präs. Nr. 15.832/16.

Ogłoszenie amnestyi.

Uznając wzorowe i lojalne zachowanie się mieszkańców obszaru należącego do Wojskowej Jeneralnej Gubernii Lubelskiej wobec c. i k. wojska i urzędów i aby utrwalić w pamięci historyczną dla całego Narodu Polskiego ważność dnia 5. listopada, wydałem rozkaz, aby wszystkim sądownie i w drodze administracyjnej skazanym, którzy na łaskę zasłużyli, karę całkowicie albo częściowo darować.

Karol Kuk, m. p., zbrojmistrz polny.

Po myśli powyższego rozporządzenia amnestyjnego uważam za stosowne, na mocy udzielonego mi przez Jego Cesarską Mość prawa ułaskawienia, darować resztę prawomocnie nałożonej kary z dniem 14. listopada 1916 następującym przez sąd wojskowy zasądzonym osobom, a mianowicie:

1). Michałowi Szewczykowi
2). Edwardowi Stolarskiemu
3). Tomaszowi Prostakowi
4). Julianowi Próchnickiemu
5). Agnieszce Durkiewiczowej
6). Feiwlowi Rozenkowi
7). Barbarze Zgrzywinie
8). Antoniemu Górczyńskiemu
9). Janowi Sperce
10). Stanisławowi Mirkowi
11). Franciszkowi Zarębie
12). Leonowi Obarzańskiemu
13). Tomaszowi Łabędzkiemu.

Dalej zarządzam z okazyi dnia 5. listopada 1916 darowanie wszystkich kar nałożonych w drodze administracyjnej przez tut. Komendę obwodową aż do 5. listopada 1916 włącznie, o ile nie zostały całkowicie lub częściowo wykonane, oraz zwrot kontrybucyi nałożonych na gminy i wsie od 1. września b. r.

255.

Wsparcia i ofiary.

Z okazyi proklamowania niepodległości Królestwa Polskiego przeznaczył c. i k. Komendant obwodu kwotę 2000 Koron z funduszu ubogich dla „Ligi Kobiet“ w Pińczowie.

Ochotniczej straży ogniowej w Koszycach ofiarował c. i k. Komendant obwodu tytułem zapomogi kwotę 500 Koron na zakupno rekwizytów strażackich.

Z powodu śmierci Komendanta obwodu pińczowskiego rozdzielił Zastępca Komendanta obwodu 1000 Koron z funduszu ubogich pomiędzy najuboższych mieszkańców Pińczowa bez różnicy wyznania.

Ofiara na Czerwony Krzyż.

Z powodu proklamowania niepodległości Królestwa Polskiego ofiarowali na Czerwony Krzyż Feiwel Rozenek z Działoszyc i Leon Obarzański z Koszyc po 1000 (tysiąc) Koron.

256.

Reprodukcya rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 8. września 1916, Nr. 67. dotyczącego rejestrów stanu.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej. przeniesionycych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Rejestry stanu (metryki) prowadzi się w języku polskim.

§ 2.

Sprostowania metryk z powodu błędności pierwotnego zapisu wolno robić tylko na zarządzenie trybunału I. instancyi (artykuł III. lit. a rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 9. maja 1916, Nr. 58 Dz. rozp. ogłoszonego w Dzienniku urzęd. Nr. 5 z r. 1916).

§ 3.

Uchyla się § 4. zdanie końcowe, i § 7. ustęp 2, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 23.

kwietnia 1915, Nr. 9 Dz. ogłoszonego w Dzienniku urzędowym tut. Komendy Nr. 2 z r. 1916 dotyczącego rejestrów stanu.

Inne przepisy powyższego rozporządzenia są uchylone z dniem 1. stycznia 1917. Z tym terminem wchodzą znowu w życie przepisy, dotyczące spraw metrykalnych, które obowiązywały aż do wejścia w życie wymienionego rozporządzenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

257.

Reprodukcya rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 20. października 1916, Nr. 72.

dotyczącego akcyzy od zapałek.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Wymiar akcyzy.

Akcyza, pobierać się mająca według obowiązujących ustaw krajowych, wynosi od zapałek w opakowaniach do 75 sztuk zawartości jedną kopiejkę, w opakowaniach, zawierających więcej, aniżeli 75 sztuk dalszą kopiejkę od każdych 75 sztuk i od ułamka tej liczby.

§ 2.

Sposób opłaty akcyzy.

Akcyzę opłacać się będzie przez zakupno urzędownie wydanych opasek według wzoru podanego na odwrotnej stronie. Na każdem opakowaniu musi znajdować się taka opaska, zanim przejdzie ono w obieg.

Nałożenie opaski odbywać się będzie, zależnie od zarządzenia Jenerał-Gubernatorstwa, przez wytwórcę w obrębie miejsca wyrobu albo w pewnych, w obwieszczeniu Jenerał-Gubernatorstwa oznaczonych miejscach, do których wprowadzone zapałki przekazywane będą od granicy pod zamknięciem urzędowem.

Zapałki niezaopatrzone w przepisaną opaskę nie mogą przejść w obieg, ani też być wystawiane na sprzedaż.

§ 3.

Istniejące zapasy.

Znajdujące sie na obszarze okupowanym zapasy zapałek muszą być w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane, zgłoszone do dnia 10. listopada 1916 i opodatkowane według §§ 1 i 2 do dnia 1. grudnia 1916.

Wyjęte z pod obowiązku zgłoszenia są zapasy nieprzeznaczone do sprzedaży, o ile liczba opakowań 20 sztuk a ilość zapałek 2000 sztuk nie przenosi.

Na zgłoszenie wyda się potwierdzenie. Po uskutecznieniu zgłoszenia nie wolno usuwać zapałek z miejsca ich zamagazynowania.

§ 4.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane — o ile czyn karygodny nie podpada pod surowszą karę — przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do trzech tysięcy koron.

Obok kary należy orzec utratę zapałek i opakowań, będących przedmiotem orzeczenia karnego.

§ 5.

Obowiązujące ustawy krajowe.

Obowiązujące ustawy krajowe o akcyzie od zapałek pozostają w mocy o tyle, o ile są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

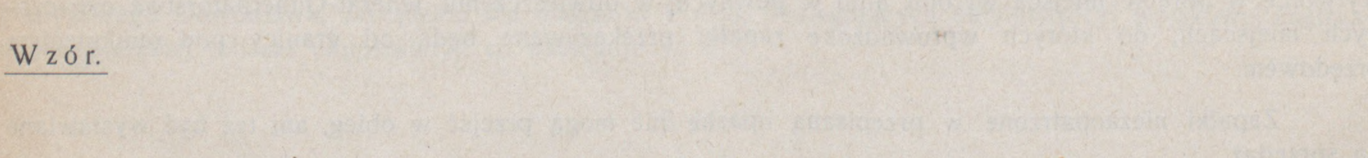
§ 6.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. listopada 1916.

Arcyksiążę Fryderyk marszałek polny, w. r.

Wzór.

SPRAWY WOJSKOWE.

MGG. Gbst. Nr. 68590 / E. Nr. 30815 /16.

258.

Zakaz paszenia bydła w obrębie gruntów kolejowych.

Pomimo ogłoszonych już (patrz Dziennik urzędowy Nr. 9 z r. 1916) pouczeń i zakazów paszenia bydła bez nadzoru w pobliżu toru kolejowego powtarzają się w ostatnim czasie znowu tego rodzaju wypadki.

Pomijając szkody, jakie właściciele bydła ponoszą przez przejechanie zwierząt, gdyż Komenda kolei wojskowych nie płaci za nie odszkodowania, cierpi na tem w nieposledniej mierze bezpieczeństwo ruchu, ponieważ przez przejechanie bydła może łatwo zajść wykolejenie pociągu, a przy zwiększonej szybkości pociągów od 1. października br. tem łatwiej taki wypadek może się zdarzyć.

Z tego powodu ponownie przypomina się ludności w sposób jak najbardziej stanowczy, że paszenie bydła w obrębie gruntów kolejowych, jakoteż paszenie w pobliżu toru kolejowego bez dozoru jest zakazane, a za przekroczenie tego zakazu pasący, jakoteż właściciele (posiadacze) bydła karani będą po myśli § 1. rozp. Naczelnego Wodza Armii z dnia 19. sierpnia 1915 Dz. rozp. Nr. 30 grzywnami do 2000 koron albo aresztem do 6 miesięcy.

Przytem zwraca się uwagę, że w razie uszkodzenia kolei, a tem bardziej spowodowania nieszczęśliwego wypadku, winny (i właściciel bydła) odpowiada całym swoim majątkiem według zasad kodeksu cywilnego (art 1382—1385 kod. Napol.).

Dla zabezpieczenia ściągnięcia grzywny i ewentualnych roszczeń o wynagrodzenie szkody zostanie bydło w razie zastania na gruncie kolejowym zajęte przez organa c. i k. kolei wojskowych.

Zajęte bydło zostanie wraz z równoczesnem doniesieniem do przynależnej Komendy obwodowej oddane w tymczasowe przechowanie najbliższemu sołtysowi względnie wójtowi, który je dopiero na polecenie Komendy obwodowej będzie mógł wydać.

259.

Na zasadzie rozporz. c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego I. Nr. 1343/16 ogłasza się w całej osnowie następujące rozporządzenia:

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 31-go lipca 1916 r., Dz. p. p. Nr. 237,

w sprawie wycofania dwudziestohalerzowych monet niklowych.

Stosownie do umowy zawartej przez Ministerstwo Królestw i Krajów reprezentowanych w Radzie Państwa z Ministerstwem Krajów św. korony węgierskiej z zastrzeżeniem dodatkowego wyjednania ustawowego zatwierdzenia, zarządza się całkowite wycofanie dwudziestohalerzowej monety niklowej, postanawiając co następuje:

1. Dwudziestohalerzowe monety niklowe wycofuje się z dniem 1-go stycznia 1917 r. z obiegu prawnego.

Te monety należy przeto tylko jeszcze do 31-go grudnia 1916 r. włącznie przyjmować w obrocie prywatnym w miejscu zapłaty nominalnej, a to stosownie do postanowień art. XIX. ustawy z dnia 2-go sierpnia 1892 r., Dz. p. p. Nr. 126.

2. C. k. kasom i urzędom nie wolno więcej wydawać dwudziestohalerzowych monet niklowych. Natomiast mają je c. k. kasy i urzędy przyjmować do 30-go kwietnia 1917 r. włącznie przy wszystkich

zapłatach i wymianie wedle wartości nominalnej, a to stosownie do postanowień artykułu XIX. ustawy z dnia 2-go sierpnia 1892 r., Dz. p. p. Nr. 126.

3. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Leth, w. r.

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 31-go lipca 1916 r., Dz. p. p. Nr. 238,

w sprawie wybicia i wydania żelaznej monety zdawkowej waluty koronowej po dwadzieścia halerzy.

Stosownie do umowy zawartej przez Ministerstwo Królestw i Krajów reprezentowanych w Radzie Państwa z Ministerstwem Krajów św. korony węgierskiej z zastrzeżeniem dodatkowego wyjednania ustawowego zatwierdzenia będą aż do najwyższej kwoty 50 milionów koron wybite z żelaza monety zdawkowe po dwadzieścia halerzy.

Z jednego kilograma żelaza ma się wytłoczyć 300 dwudziestohalerzówek, każda o średnicy 21 mm.

Wybicie tych monet nastąpi w obu terytoryach państwowych wyłącznie na rachunek dotyczącego państwa. Z 50 milionów koron tych monet, które mają być wytłoczone w obu państwach, będzie w Austryi wybitych 35 milionów koron, a w krajach świętej korony węgierskiej 15 milionów koron.

Na przedniej stronie dwudziestohalerzowych monet żelaznych wybitych w Austryi będzie uwidoczniona wśród wieńca z liści dębowych wartość, oraz rok wybicia, na przedniej stronie dwudziestohalerzowych monet żelaznych wybitych w krajach świętej korony węgierskiej wartość, a poniżej dwie skrzyżowane gałązki wawrzynowe. Zresztą monety te różnić się będą w wykonaniu swem od dwudziestohalerzówek niklowych tylko tem, że orzeł cesarski względnie święta korona węgierska na odwrotnej stronie monet żelaznych po dwadzieścia halerzy jest mniejszy.

Zresztą będą miały postanowienia ustawowe wydane dla monety niklowej, względnie postanowienia układu monetarnego i walutowego, zastosowanie także do monet żelaznych po dwadzieścia halerzy.

Wydanie monet żelaznych po dwadzieścia halerzy ma być uskuteczniane przy wycofaniu równej kwoty monet niklowych. Stosownie do układu zawartego z Król. węg. Ministrem Skarbu rozpocznie się wydawanie tych monet z dniem 3-go sierpnia 1916 r.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Leth, w. r.

259.

Rozporządzenie Król. węg. Ministra Skarbu

w sprawie wybicia i wydania żelaznej monety zdawkowej waluty koronowej po dwadzieścia halerzy.

Stosownie do umowy zawartej przez Rząd Krajów św. korony węgierskiej z Rządem Królestw i Krajów w Radzie Państwa reprezentowanych, z zastrzeżeniem dodatkowego wyjednania ustawowego zatwierdzenia, zarządza się całkowite wycofanie dwudziestohalerzowej monety niklowej, postanawiając co następuje:

1. Dwudziestohalerzowe monety niklowe wycofuje się z dniem 1-go stycznia 1917 r. z obiegu prawnego.

Te monety należy przeto tylko jeszcze do 31-go grudnia 1916 r. włącznie przyjmować w obrocie prywatnym w miejscu zapłaty nominalnej, a to stosownie do postanowień § 19., art. XVII ust. z 1892 r.

2. Król. węg. kasom i urzędom nie wolno więcej wydawać dwudziestohalerzowych monet niklowych, Natomiast mają je król. węg. kasy i urzędy przyjmować do 30-go kwietnia 1917 r. włącznie przy wszystkich zapłatach i wymianie wedle wartości nominalnej, a to stosownie do postanowień § 19., artykułu XVII ust. z 1892 r.

3. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Budapeszt, dnia 31-go lipca 1916 r.

Rozporządzenie Król. węg. Ministra Skarbu

w sprawie wybicia i wydania żelaznej monety zdawkowej waluty koronowej po dwadzieścia halerzy.

Stosownie do umowy zawartej przez Rząd krajów św. korony węgierskiej z Rządem Królestw i Krajów w Radzie Państw reprezentowanych, z zastrzeżeniem dodatkowego wyjednania ustawowego zatwierdzenia, będą aż do najwyższej kwoty 50 milionów koron wybite z żelaza monety zdawkowe po dwadzieścia halerzy.

Z jednego kilograma żelaza ma się wytłoczyć 300 dwudziestohalerzówek, każda o średnicy 21 mm.

Wybicie tych monet nastąpi w obu terytoryach państwowych wyłącznie na rachunek dotyczącego państwa. Z 50 milionów koron tych monet, które mają być wytłoczone w obu państwach, będzie w krajach świętej korony węgierskiej wybitych 15 milionów koron, a w Królestwach i Krajach w Radzie Państwa reprezentowanych 35 milionów koron.

Na przedniej stronie dwudziestohalerzowych monet żelaznych wybitych w krajach świętej korony węgierskiej będzie uwidoczniona wartość, a poniżej dwie skrzyżowane gałązki wawrzynowe, na przedniej stronie dwudziestohalerzowych monet żelaznych wybitych w Królestwach i Krajach w Radzie Państwa reprezentowanych wśród wieńca z liści dębowych wartość, oraz rok wybicia. Zresztą monety te różnić się będą w wykonaniu swem od dwudziestohalerzówek niklowych tylko tem, że święta korona węgierska względnie orzeł cesarski na odwrotnej stronie monet żelaznych po dwadzieścia halerzy jest mniejsza.

Zresztą będą miały postanowienia ustawowe wydane dla monety niklowej, względnie postanowienia układu monetarnego i walutowego, zastosowanie także do monet żelaznych po dwadzieścia halerzy.

Wydawanie monet żelaznych po dwadzieścia halerzy ma być uskuteczniane przy wycofaniu równej kwoty monet niklowych. Stosownie do układu zawartego z c. k. austr. Ministrem Skarbu rozpocznie się wydawanie tych monet z dniem 3-go sierpnia 1916 r.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Budapeszt, dnia 31-go lipca 1916 r.

SPRAWY GMINNE.

MGG. A. Nr. 56486 / E. Nr. 2652 /16.

260.

Prowadzenie ksiąg ludności

Wskutek rozporządzenia c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z dnia 21. września 1916 A. Nr. 56486, zwraca się uwagę gmin na to, że księgi ludności mają być i nadal prowadzone w taki sam sposób, jak przed wojną — tylko wpisy mają być wyłącznie w polskim języku robione.

Gdyby w której gminie księgi te wskutek wypadków wojennych się zniszczyły lub zaginęły, należy założyć nowe księgi w języku polskim.

Wzory ksiąg można oglądać w Komisaryacie cywilnym Komendy obwodowej.

SZKOLNICTWO.

261.

Ustanowienie inspektorów szkolnych gubernialnych.

(Obwieszczenie c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego w Polsce z dnia 9-go września 1916 r.)

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy ustanowił cywilnych komisarzy przy c. i k. Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, radcę szkolnego Dra **Maryana Reitera** i profesora **Władysława Żłobickiego** gubernialnymi inspektorami szkolnymi.

262.

Współdziałanie Nauczycielstwa w opiece nad małoletnimi.

Wskutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 26. czerwca b. r. L. 44685 Z. J. ogłoszonego w Dzienniku urzęd. Nr. 8 z r. 1916, zalecono Sądom gminnym zwracanie bacznej uwagi na sprawę opieki nad małoletnimi i sierotami w myśl instrukcyi z dnia 7. czerwca 1868 roku.

Akcya ta, będąca zawsze kwestyą żywotną, zwłaszcza w czasie obecnej zawieruchy wojennej, gdzie wiele dziatwy pozostało bez opieki obojga lub jednego z rodziców, gdzie codziennie zwiększa się ilość niezaopatrzonych sierót, jest bardzo aktualną i niezmiernej doniosłości.

Nauczyciele jako wychowawcy, już z tytułu swego publicznego stanowiska mają obowiązek dbać o duchowe i fizyczne dobro dzieci szkolnych, oraz dążyć do usunięcia dostrzeżonych braków.

Obowiązek ten ciąży tem więcej na Nauczycielstwie, że ono niejednokrotnie jest na wsi jedynym uświadomionym elementem, który w sprawie braku należytej nad dziatwą opieki może zająć odpowiednie stanowisko.

Wobec tego c. i k. Komenda obwodowa zwraca się do Nauczycielstwa tutejszego obwodu z wezwaniem. aby sprawie sierót i opuszczonych dzieci poświęciło baczną uwagę, o dostrzeżonem zaniedbaniu dziatwy tak pod względem moralnym, jak materyalnym lub jakiejkolwiek krzywdzie donosiło Sądom pokoju i na zapytania udzielało tym sądom chętnych i wyczerpujących wyjaśnień.

Stosowne pouczenia są zawarte w Instrukcyi z 7/19 czerwca 1868 dla Wójtów gmin wiejskich o opiekach i zabezpieczeniu spadku dla małoletnich i nieobecnych, którą to instrukcyą obdzielono wszystkie Urzędy gminne i Rady szkolne miejscowe.

Prócz tego zwraca się uwagę Nauczycielstwu w tej sprawie na galicyjski Regulamin szkolny, którym obdzielono swego czasu wszystkie szkoły, a specyalnie na tytuł IV. „O opiece nad dziećmi".

263.

Ogłoszenie

dotyczące obsadzenia posad nauczycielskich w obwodzie sandomierskim.

W obwodzie sandomierskim jest około 10 posad nauczycielskich do obsadzenia.

Podania należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do c. i k. Komendy obwodowej w Sandomierzu do końca listopada 1916.

Do podań należy dołączyć metrykę chrztu, ostatnie świadectwo szkolne, świadectwo moralności i świadectwo zdrowia.

SPRAWY GOSPODARCZE.

264.

Ograniczenie spożywania mięsa.

(Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 13. października 1916 r. Nr. 79).

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 13-go października 1916 r. Nr. 79. zarządzam, co następuje:

§ 1. W obrębie całego obwodu pińczowskiego zakazuje się sprzedaży, przyrządzania oraz spożywania surowego i przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, marynowanego, wędzonego i t. p.) mięsa wołowego, cielęciny, wieprzowiny, baraniny, koziny, gęsiny, gęsi, kaczek i kur jak również jadalnych części wnętrzności tych zwierząt we **wtorki, czwartki i soboty** każdego tygodnia.

Zakaz ten obowiązuje też w prywatnych (domowych) kuchniach.

§ 2. Rzeź wołów, cieląt, świń, baranów i kóz jest dozwolona wyłącznie tylko w rzeźniach, które wyznaczy Komenda obwodowa stosownie do ilości mieszkańców i z uwzględnieniem liczebnego stanu bydła i to oddzielnie od rzezi dla potrzeb wojskowych — **w poniedziałki, środy** i **piątki** każdego tygodnia. W inne dni tygodnia mają być rzeźnie zamknięte.

§ 3. Komenda obwodowa może dozwolić wyjątków od przepisów § 1. niniejszego rozporz. w wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących, zwłaszcza szpitalom.

§ 4. Winni przekroczeń powyższych przepisów będą karani po myśli rozporz. Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Dz. Nr. 30 grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy. Oprócz tego można orzec przepadek zwierząt na rzeź przeznaczonych wzgl. uzyskanego po ich zabiciu mięsa, które stanowiły powód postępowania karnego. Jeżeli wykroczenia dopuści się kupiec (rzemieślnik), to można ponadto orzec odebranie mu uprawnienia przemysłowego.

§ 5. Komenda obwodowa czuwać będzie nad wykonaniem tego rozporządzenia przez przeprowadzanie kontroli nawet i w mieszkaniach prywatnych.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

265.

Wyrób i sprzedaż chleba i pieczywa.

(Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 13-go października 1916 r.)

Na podstawie §§ 7. i 8. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11-go czerwca 1916 r., Nr. 61 Dzien. rozp. i rozporz. c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 13-go października 1916 r. Komenda obwodowa zarządza, co następuje:

§ 1. Do wyrobu chleba w sposób przemysłowy nie wolno używać mąki pszennej zarówno czystej, jak i zmieszanej z innymi gatunkami mąki.

§ 2. Chleb może być wyrabiany w sposób przemysłowy tylko we formie bochenków lub kukiełek,

których waga wynosić ma najmniej 1 rosyjski funt.

Wypiek i sprzedaż małego pieczywa wszelkiego rodzaju (bułek, rogalków, bocheneczków i t. p.) jest zakazany.

Pod wyrobem w sposób przemysłowy rozumie się wszelki wyrób pieczywa w celu sprzedaży go osobom trzecim.

§ 3. Komendy obwodowe upoważnia się do zezwalania na wyjątki od przepisów §§ 1. i 2 w pojedynczych na szczególniejsze uwzględnienie zasługujących wypadkach, a zwłaszcza dla wypieku pieczywa w zakładach leczniczych, jak również dla celów dyetetycznych i religijnych.

§ 4. **Piekarze, handlarze i wogóle wszyscy trudniący się sprzedażą chleba obowiązani są wydawać kupującym także chleb krajany w kawałki.**

§ 5. Do przemysłowego wyrobu artykułów cukierniczych wszelkiego rodzaju wolno używać mąki pszennej lub żytniej w ilości nie przenoszącej 50% ogólnej wagi ciasta.

§ 6. Wytwórcy i handlarze pieczywa i wyrobów cukierniczych, jak również przedsiębiorstwa gospodnio-szynkarskie wszelkiego rodzaju mogą podawać gościom pieczywo i wyroby cukiernicze tylko na żądanie lub zamówienie.

Ustawianie naczyń z tymi wytworami na stołach, lub też podawanie tych wyrobów w naczyniach do dowolnego wyboru jest zakazane.

§ 7. Piekarze, cukiernicy oraz osoby trudniące się sprzedażą pieczywa i właściciele przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich wszelkiego rodzaju obowiązani są umieścić w swoim lokalu przemysłowym w miejscu dla każdego widocznem, odbitkę tego rozporządzenia.

§ 8. Przekraczający niniejsze przepisy karany będzie po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30 Dzien. rozp. o karaniu przekroczeń policyjnych i o postępowaniu policyjno-karnem grzywną do 2000 K. lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

Prócz tego orzeczoną być może także utrata uprawnienia przemysłowego.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze nie zmienia postanowień dotyczących wyrobu chleba i pieczywa dla Zarządu wojskowego.

§ 10. Komenda obwodowa czuwać będzie nad wykonaniem tego rozporządzenia przez przeprowadzenie rewizyi w lokalach przemysłowych i lokalach sprzedaży przedsiębiorstw trudniących się przerabianiem mąki jakoteż przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

HANDEL i POŚREDNICTWO PRACY

266.

E. Nr. 29021.

Zajęcie starego żelaza.

Z powodu wielkiego zapotrzebowania podlegają zajęciu wszystkie zapasy starego żelaza Właściciele mają o zapasach tych donieść c. i k. Komendzie obwodowej celem odebrania.

Większe zapasy starego żelaza będzie odbierała wprost Komenda obwodowa, mniejsze ilości zaś należy oddawać legitymowanemu skupywaczowi Nussymowi Melnikowi z Pińczowa.

Wszelkie niedozwolone zbieranie i wszelki handel starem żelazem, również handel z obwodu do obwodu jest zakazany i będzie karany grzywną do 2.000 Koron, w razie niemożności ściagniecia tej grzywny więzieniem do 6 miesięcy.

Także odlewarnie żelaza i fabryki maszyn obszaru okupowanego nie mogą w dalszym ciągu otrzymywać starego żelaza. Wszystkie dotychczas uzyskane pozwolenia kupna, oraz przez Generalną Gubernię wydane pozwolenia obecnie nie są ważne i w razie przydybania na gorącym uczynku ma je Żandarmerya od posiadacza odebrać i Komendzie obwodowej przedłożyć.

To rozporządzenie wchodzi natychmiast w życie.

267.

E. Nr. 29038.

Odgrzebywanie tłuszczów i kości.

Celem zaopatrzenia kraju w zapasy tłuszczów dla celów technicznych, zarządziło Jenerał-Gubernatorstwo Wojskowe odgrzebywanie ukrytych tłuszczów i kości. Te odgrzebywania mogą być przeprowadzane tylko przez wykopywaczy legitymowanych przez Centralę surowych płodów przy Jenerał-Gubernatorstwie Wojskowem.

Właściciele gruntów, na których odgrzebywanie się zarządzi, mają bez wynagrodzenia udzielić na to swojego przyzwolenia; z drugiej strony przysługuje im prawo żądania, aby wykopane doły były należycie z powrotem zasypane.

Kto bez legitymacyi wystawionej przez Centralę surowych płodów przy c. i k. Jenerał-Gubernatorstwie Wojskowem zakopany tłuszcz lub kości będzie odgrzebywał, przewoził, dzierżył w swem posiadaniu lub przerabiał, narazi się na karę, a prócz tego zapasy tych materyałów będą zabrane bez wynagrodzenia.

Wobec naglącej potrzeby tłuszczów i kości należy natychmiast donosić c. i k. Komendzie obwodowej o każdej niedozwolonej manipulacyi tego rodzaju materyałami względnie o każdem skonstatowamem przewinieniu.

Odgrzebywania będą podejmowane w pobliżu dawnych rosyjskich pozycyi.

Tłuszcz wykopany jest barwy ciemno-brunatnej, posiada silną, nieprzyjemną woń i był często w workach zakopywany.

268.

MGG. Z. E. Nr. 111845.

Rozszerzenie działalności urzędowego biura niemieckich Izb handlowych na obszarach Rosyi będących w zarządzie Głównodowodzącego Wschodem.

Urzędowe biuro handlowe niemieckich Izb handlowych w Bydgoszczy (Bromberg) postanowiło rozszerzyć swą działalność na zajęte obszary Rosyi, będące w zarządzie Głównodowodzącego Wschodem.

Utworzone zostaną oddziały w Wilnie, Libawie, Białymstoku i Mitawie. Przewidzianem jest również utworzenie oddziału w Suwałkach i biura centralnego w Kownie.

Firmy, pragnące wejść w kontakt handlowy z obszarami zajętymi Rosyi, mają się zwracać wprost do głównego urzędowego biura handlowego w Bydgoszczy (Bromberg) Neuer Markt Nr. 1.

SKARBOWOŚĆ.

F. A. Nr. 3968/16.

269.

Obwieszczenie

o państwowym podatku przemysłowym.

Odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 30. listopada 1915 F. A. Nr. 2318 podaje się do powszechnej wiadomości ważniejsze postanowienia o przemysłowym podatku patentowym, a mianowicie:

Art. Nr. 418.

Jeżeli w przedsiębiorstwie handlowem sprzedaje się towary hurtownie i detalicznie, to przedsiębiorstwo to winno być zaopatrzone w świadectwo przemysłowe wyższej kategoryi odnośnego rodzaju handlu.

Art. Nr. 420.

Właściciele przedsiębiorstw przemysłowych, którzy, oprócz produkcyi wyrobów, prowadzą także handel tak własnymi jako też obcymi wyrobami, nabywają niezależnie od świadectw dla przedsiębiorstw przemysłowych oddzielne świadectwa przemysłowe na prowadzenie handlu stosownie do jego rodzaju.

Art. Nr. 425.

W każdym zakładzie handlowym lub przemysłowym podlegającym podatkowi przemysłowemu, w którym nie zarządza osobiście sam właściciel lub ktoś z członków jego rodziny, powinna się znajdować przynajmniej jedna osoba, zarządzająca zakładem, zaopatrzona w odpowiedne świadectwo na prawo prowadzenia osobistych zajęć przemysłowych.

Art. Nr. 427.

Osoby zajęte w przedsiębiorstwach handlowych i przemysłowych za wynagrodzeniem opłacają patentowy podatek przemysłowy od płacy łącznie z wszelkiego rodzaju dodatkami pieniężnymi, jakie w ciągu roku otrzymują od przedsiębiorstw, w których zajmują stanowiska.

Osoby te opłacają patentowy podatek przemysłowy na rzecz Skarbu Państwa za kwitami urzędowymi bez nabywania oddzielnych świadectw przemysłowych, z tem zastrzeżeniem, że, jeżeli wysokość otrzymywanej przez te osoby pensyi i innych dodatków pieniężnych z góry jest określona i znana, to podatek ma być opłacony z góry za cały rok w dniu do 1. stycznia, jeżeli zaś wysokość otrzymywanej pensyi i wszelkiego rodzaju dodatków pieniężnych lub części tychże nie jest znana z początkiem roku to przypadający od wskazanych osób podatek ma być potrącany przez zarządy i agentury tych przedsiębiorstw, w których osoby te stanowiska zajmują i ma być uiszczony w terminach ustanowionych do opłacenia dodatkowego podatku przemysłowego przez odnośne przedsiębiorstwa.

Podatek ten wymierza się od każdych 100 rubli, a mianowicie:

od rocznego wynagrodzenia do 1000 rub.	1%
„ „ „ ponad 1000 „ do 3000 rub. . .	2%
„ „ „ „ 3000 „ „ 5000 „ . .	3%
„ „ „ „ 5000 „ „ 10000 „ , ,	4%
„ „ „ „ 10000 „ „ 15000 „ , ,	5%
„ „ „ „ 15000 „ „ 20000 „ . .	6%
„ „ „ „ 20000 „ , ,	7%

Art. Nr. 431.

Świadectwa przemysłowe i handlowe wydaje się z góry na rok i odnawiane być muszą przed 1. stycznia każdego roku. Dla nowopowstałych zakładów, interesów przemysłowych lub osobistych zajęć przemysłowych mogą być nabyte odnośne świadectwa w ciągu roku.

Art. Nr. 439.

Świadectwa przemysłowe dla zakładów i składów oraz bezpłatne bilety przemysłowe jak również świadectwa na imię personalu winny być umieszczone w zakładach w miejscach widocznych. Prócz tego każdy zakład lub skład **winien posiadać odpowiedni szyld** (napis).

Art. Nr. 526.

Za prowadzenie handlu i przemysłu jak również osobistych zajęć przemysłowych bez świadectwa przemysłowego lub na zasadzie świadectwa na mniejszą cenę, aniżeli właściwego, podlegają właściciele przedsiębiorstw lub osoby prowadzące zajęcia przemysłowe, niezależnie od obowiązku nabycia właściwego świadectwa lub zamiany na nie już posiadanego świadectwa z odpowiednią dopłatą, karze pieniężnej do wysokości trzykrotnej należytości nienabytego lub nieopłaconego świadectwa.

Art. Nr. 531.

Za niewystawienie w zakładzie na widocznem miejscu świadectwa przemysłowego lub świadectw osób pracujących na podstawie umowy w zakładzie (Art. 439). jak również za nieokazanie świadectw przemysłowych lub handlowych osobom dozoru handlowego przy badaniu odnośnego handlu, właściciele przedsiębiorstw lub osoby prowadzące handel podlegają karze pieniężnej **do wysokości 25 rubli**.

Art. Nr. 532.

Za niewywieszenie szyldu (Art 439) nad zakładem lub składem podlegają właściciele karze pieniężnej do 10 Rubli.

Pińczów, dnia 8. listopada 1916.

SPRAWY POCZTOWE.

270.

Podwyższenie należytości od depesz na c. i k. obszarach zajętych.

Podwyżka należytości od depesz w wysokości 8 hal. za słowo, a co najmniej 1 korony za depeszę ustanowiona już w wewnętrznym obrocie c. i k. obszarów zajętych jak i Austryi, Węgier i Niemiec, wchodzi w życie z dniem 1. października 1916 także i w obrocie c. i k. obszarów zajętych Polski z Bośnią i Hercegowiną.

271.

Podjęcie ruchu pocztowego pomiędzy Holandyą i Szwecyą.

(Obwieszczenie c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 19-go lipca 1916 r.).

Na podstawie § 5. ust. 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 24-go lutego 1916 r. o służbie pocztowej i telegraficznej podejmuje się ruch pocztowy pomiędzy c. i k. obszarem okupowanym

w Polsce z jednej strony, a Holandyą tudzież Królestwem Szwedzkiem z drugiej strony, pod następującymi warunkami:

1. Do przesyłki dopuszczone są tylko zwykłe listy, zwykłe karty korespondencyjne i próbki towarowe.

2. Przesyłki nadane w obrębie obszaru okupowanego do powyższych krajów, muszą zawierać dokładny adres oraz miejsce zamieszkania nadawcy.

3. Karty korespondencyjne nie mogą zawierać żadnych wiadomości wojskowej natury i mogą być pisane w języku niemieckim, francuskim i polskim. — Używanie innego pisma jak niemieckiego i łacińskiego, a więc pisma szyfrowanego, kryptografii, stenografii lub stenotypii, jest wzbronione.

4. Przesyłki polecone, żądanie doręczenia przez umyślnego posłańca i kupony na odpowiedź są niedopuszczalne.

5. W obrębie Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego wolno nadawać listy otwarte i będzie się je otwarte dalej przesyłało.

6. Przesyłki należy w obszarze okupowanym nadawać opłacone.

7. Opłaty przesyłkowe są te same jak w obrocie pomiędzy austro-węg. Monarchią a wspomnianymi krajami.

Opłaty te wynoszą przeto:

a) za listy do 20 g. 25 hal., za każde następne 20 g. 15 hal.;

b) za karty korespondencyjne 10 hal.;

c) za próbki towarowe (najwyższa waga 350 g.) za każde 50 g. 5 hal., najmniej jednak 10 hal.

272.

Dopuszczenie obrotu pocztowego pomiędzy Szwajcaryą, Danią i Norwegią.

(Obwieszczenie c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 29-go sierpnia 1916 r.)

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 24-go lutego 1916 r. o służbie pocztowej i telegraficznej dopuszcza się obrót pocztowy pomiędzy c. i k. obszarem okupowanym w Polsce z jednej strony, **a Szwajcaryą, Danią i Norwegią z drugiej strony.**

Przy obrocie tym obowiązują te same warunki, jakie ustanowiono obwieszczeniem c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 19-go lipca 1916 r. dla ruchu pocztowego z Holandyą i Szwecyą.

SĄDOWNICTWO.

273.

Wyroki.

1.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 25. września 1916 K. 167/16 został zasądzony Leon Obarzański, kupiec z Koszyc, obwód Pińczów, za zbrodnię gwałtu publicznego, po myśli §§ 358 w. u. k. na 6-cio miesięczną karę więzienia z ustawowemi obostrzeniami.

2.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 17. października 1916 K 153/16, został zasądzony Piotr Morys, szeregowiec z 13. p. p. za popełnioną dezercyę według §§ 183

w. u. k. i za naruszenie przepisów wojskowych w ogólności po myśli §§ 286 f. w. u. k. na karę śmierci przez rozstrzelanie, którą to jednak karę tutejszy Komendant obwodu jako przynależny w uwzględnieniu okoliczności łagodzących, że skazany przyznał się do czynu i w uwzględnieniu zaniedbanego wychowania, jakoteż że skazany uznany został za zdolnego do pełnienia służby frontowej w polu, zamienił na 5 letnie więzienie z ustawowemi obostrzeniami i 3 lata służby dodatkowej ponad ustawowy czas służby.

3.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 23. października 1916 K 172/16 został zasądzony Feiwel Rozenek, kupiec z Działoszyc, za występek przeciw publicznym zakładom i urządzeniem po myśli §§ 586 w. u. k. na karę 2 miesięcznego garnizonowego aresztu.

4.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 23. października 1916 K 189/16 zostali szeregowcy Gottlieb Hauptmann i Henryk Fuksa z 1 komp. 496 etap. batal. posp. rusz. w Pińczowie uwolnieni od oskarżenia o zbrodnię współwiny nadużycia władzy urzędowej po myśli §§ 11 i 380 w. u. k.; natomiast Antoni Górczyński, mieszczanin z Pińczowa, został skazany na karę 3 miesięcznego więzienia z ustawowemi obostrzeniami za występek nadużycia władzy urzędowej po myśli §§ 380 w. u. k.

5.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 7. października 1916 K. 160/16 został skazany Franciszek Adamczyk, leśniczy z Probołowic, gmina Czarnocin, obwód Pińczów, tamże urodzony, przynależny i zamieszkały za zbrodnię niedozwolonego posiadania broni po myśli §§. 2 rozp. Naczelnego Wodza Armii z dnia 8 marca 1916 Nr. 51 część XVI. na karę 14 dniowego więzienia z ustawowemi obostrzeniami.

274.

Pisma wywiadowcze.

1.

W nocy na 20. października 1916 nieznany sprawca oderwał kłódkę od drzwi w piwnicy Stanisława Nowakowskiego w Pińczowie i zabrał jaja, sok wiśniowy i mięso ogólnej wartości 158 K. 05 h. Po sprawcy brak najmniejszego śladu.

Wzywa się wszystkich, którzy o tem mogą coś wiedzieć, by Sąd wojskowy w Pińczowie zawiadomili.

2.

Dnia 6. października 1915 około godziny 10. wieczorem podpaloną została przez nieznanego sprawcę stodoła gospodarza Piotra Placka w Podgajach i zgorzała wraz z zapasami zboża w łącznej wartości 1000 rubli.

Po odbudowaniu spaliła się nowo zbudowana stodoła powtórnie 3 października 1916 około godziny 10 minut 20 wieczorem wraz z zapasami zboża i z narzędziami gospodarczemi, z powodu czego Piotr Placek poniósł szkodę w łącznej wartości 800 rubli.

Żadnych śladów, ani też materyału palnego nie znaleziono, a poszukiwania za domniemanym sprawcą są do dziś bez skutku.

Uprasza się wszystkie Komendy, organa bezpieczeństwa oraz władze, by za domniemanym sprawcą obydwóch pożarów najusilniej poszukiwały, a w razie przychwycenia przyaresztowały i c. i k. Sądowi wojskowemu w Pińczowie dostawiły.

3.

W nocy na 30. września 1916 wtargnęli do otworzonego im pomieszkania 3 nieznani sprawcy, z których jeden uzbrojony był w rewolwer z czarną lufą, dwaj inni w kije i skradli włościance Maryannie Wieczorek z Krzyszkowic w gminie Nagórzany tut. obwodu gotówkę 300 K., 126 Rubli, kwit na 136 Rb. zarekwirowanego konia, oraz spodnicę barchanową, wartości 2 Rb.

Znalezioną na drodze z Krzyszkowic do Nagórzan spodnicę zwrócono właścicielce.

Wzywa się Komendy, Władze bezpieczeństwa i organa, by za skradzionymi przedmiotami i sprawcami jak najenergiczniej poszukiwały, w razie przydybania tychże przyaresztowały i odstawiły do sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Pińczowie.

275.

Listy gończe.

1.

Z tutejszego aresztu polowego zbiegli w nocy z 6 na 7 listopada 1916 niżej wymienieni więźniowie II. kategoryi, a mianowicie:

I. Jankiel Jakób Blady urodzony w Będzinie, przynależny do Kamieńca Podolskiego, lat 34 rel. mojż. żonaty, handlarz i krawiec, syn Dawida i Gitli urodzonej Mydlarz, wyrokiem z dnia 31. sierpia 1916 K. $\frac{58}{171}$/16 zasądzony za za zbrodnię kradzieży, na karę 10 letniego ciężkiego więzienia.

Opis osoby: 176 cm. wysoki, włosy barwy ciemno brunatnej, oczy jasno niebieskie, cera blada, czoło zgięte cofnięte, szeroki nos orli, duży, długi, wązki, podbródek prostopadły, średni, spiczasty, usta małe, brwi rozdzielone, poziome, nizkie, wargi wązkie.

Szczególne znaki: na prawej stronie twarzy cztery małe brodawki, bardzo szczupłe, nadzwyczaj cienkie uda w oczy wpadające, twarz Mefista gładko ogolona.

Ubranie: spodnie i surdut czarny, kapelusz szary, koszula biała.

II.

Leib Kupczyk urodzony 17. maja 1879 w Łabędziu, gminie Sancygniów, obwód Pińczów, przynależny do Sancygniowa, rel. mojż., stanu wolnego, syn Borucha i Chany, urodzonej Fromm, handlarz koni ostatnie miejsce pobytu Wola Knyszyńska, wyrokiem z dnia 31. sierpnia 1916, K. $\frac{85}{131}$/6 zasądzony za zbrodnię kradzieży, na karę 6 letniego ciężkiego więzienia.

Opis osoby: 164 cm. wysoki, barwa włosów brunatna, gładko ogolony, oczy brunatne, twarz ospowata, czoło małe, cofnięte, wysokie, nos prosty, duży, szeroki, podbródek prostopadły, średnie usta duże, brwi zrosłe skośne do siebie, duże. brunatne, wargi grube, dolna warga rozcięta.

Szczególne znaki: Koniec kciuka lewej ręki cokolwiek uszkodzony.

Ubranie: Surdut i spodnie brunatne, czarny kożuch, jasny brunatny męski kapelusz.

III.

Franciszek Gładecki, urodzony w roku 1898 w Michałowie, obwód Pińczów, przynależny do Chrobrza, syn Mikołaja i Tekli urodzonej Chojnackiej, murarz, rel. rzym. kat., stanu wolnego, ostatnie miejsce zamieszkania Michałów, tut. wyrokiem z dnia 21. sierpnia 1916 K. 63/16 zasądzony za zbrodnię kradzieży na karę 7 letniego ciężkiego więzienia.

Opis osoby: 166 cm. wysoki, barwa włosów czarna, czarny ślad wąsa, ostatnio gładko ogolony, oczy siwe, cera blada, czoło wypukłe, prostopadłe, średnie, wązkie, podbródek prostopadły, średni nos falisty, wklęsły, usta małe, brwi rozdzielone, poziome, wielkie, średnie, brunatne, wargi średnie, grube.

Szczególne znaki: na lewej ręce blizna 2 cm. długa, od cięcia nożem, na prawem przedniem ramieniu dwie małe blizny i małe znamię, na szyi brodawka, na prawej stronie twarzy 4 cm. długa blizna.

Ubranie: spodnie czarne, czarny letni surdut, miękki czarny kapelusz, koszula biała w niebieskie paski, buty.

Wzywa się wszystkie Władze bezpieczeństwa, organa i Komendy, by za wyżej wymienionymi jak najgorliwiej poszukiwały, a w razie przydybania przyaresztowały, oraz c. i k. Sąd wojskowy w Pińczowie zawiadomiły.

Przytem zwraca się uwagę, że każdy, ktoby zbiegłych więźniów przez ukrywanie lub przez jakiekolwiek danie pomocy rozmyślnie popierał, będzie sądowo- karnie za zbrodnię dania pomocy po myśli §§ 518-523, u. w. k. ścigany i jak najostrzej karany.

276.

M. G. G. IX. Präs. Nr. 13282 / E. Nr. 26845 /16.

Zarządzenia celem stłumienia bandytyzmu w okupowanej Polsce.

Ponieważ zwalczanie bandytyzmu, grasującego od lat wielu w Polsce, pomimo dokładania licznych trudów dotychczas nie doprowadziło do pożądanych rezultatów, zmuszone zostało c. i k. Jeneral-Gubernatorstwo wojskowe uciec się do zastosowanie wszelkich środków, jakimi rozporządza, aby stłumić ten objaw niebezpieczny tak dla bezpieczeństwa publicznego, jak dla dobrobytu ludności.

Na mocy odnośnego rozporządzenia c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 26. września 1916 IX Präs. Nr. 13282/16 uważam za stosowne już to dawniejsze zarządzenia w tym kierunku przez Komendę obwodową poczynione ludności przypomnieć, już to nowe środki zaradcze zarządzić.

W pierwszym rzędzie wskazuję na rozporządzenie Naczelnej Komendy Armii K. Nr. 3157/16, ogłoszone już specyalnem obwieszczeniem, a postanawiające, że **w razie stwierdzenia obecności band zbójeckich** w jakiejś miejscowości, prócz zastosowania sądowego postępowania doraźnego odnośnie do zbrodniarzy i współwinnych, użyje się jeszcze następujących środków zaradczych:

1) Domy względnie wsi, któreby służyły zbrodniarzom za kryjówkę, zostaną spalone, w razie jeśliby na czas o ich obecności Władzy nie doniesiono.

2) Wójtowie, którym się udowodni, że wiedzieli o obecności rabusiów w obrębie ich gminy, a zaniedbali zrobić doniesienie, będą traktowani jako współwinni.

3) Z miejscowości podejrzanych wzięci zostaną zakładnicy.

Nie tylko jednak bezpośrednio samym bandytom i ich ukrywaczom należy wypowiedzieć bezwzględną walkę, lecz trzeba także dążyć do usunięcia wszystkich warunków i okoliczności, sprzyjających krzewieniu się bandytyzmu.

W tym celu ponownie wzywam Władze, którym ten obowiązek jest poruczony, by szczególną uwagę zwróciły na jak najściślejsze stosowanie **przepisów meldunkowych,** bo tylko w takim razie zdoła

Władza ująć indywidua podejrzane i zakłócające bezpieczeństwo publiczne. Ogłoszone w tym względzie przepisy w Dzienniku urzędowym Nr. 2 z r. 1915 i Nr. 3 z r. 1916 ujęte razem przypomina się celem jak najściślejszego zastosowania się do nich.

„Przyjmujący na mieszkanie (w gościnę) ma równocześnie z przybyciem osoby przyjętej na mieszkanie zasięgnąć od niej potrzebnych wyjaśnień i uskutecznić zgłoszenie przybycia względnie zgłoszenie odejścia w ciągu 6 godzin po przybyciu względnie odejściu osoby, albo też, gdyby przybycie nastąpiło w nocy, najpóźniej do godziny 9 rano najbliższego dnia u wójta względnie sołtysa.

Osoby, które szukają pomieszczenia, obojętnie czy w domach zajezdnych, czy u osób prywatnych, muszą się wykazać dokumentami, stwierdzającymi ich identyczność, zanim im można dać pomieszczenie.

Jeżeli nie są w stanie tego uczynić, to należy je natychmiast zaaresztować i przez wójta lub sołtysa odstawić do najbliższego posterunku żandarmeryi lub straży skarbowej. W każdej gminie i wsi, nadto w domach zajezdnych, muszą być książki meldunkowe dokładnie prowadzone.

Sołtysi są obowiązani utrzymywać w ciągłej ewidencyi spis wszystkich w ich wsi czasowo zatrzymujących się osób i dnia 1, 10 i 20 każdego miesiąca przedkładać wójtowi wykazy tych osób.

Uporządkowane wykazy przesyłają wójtowie co 14 dni w odpisie do Komendy obwodowej".

Każdy mieszkaniec obwodu obowiązany jest mieć przy sobie, ilekroć wydala się poza obręb swego stałego miejsca pobytu, dokument stwierdzający tożsamość jego osoby t. j. paszport lub kartę identyczności.

Począwszy od 1. listopada muszą wszystkie **dokumenty legitymacyjne** być zaopatrzone w **odcisk palca** właściciela dokumentu, co już ogłoszono w Dzienniku urzędowym Nr. 10 z r. 1916.

Ponieważ także **nieprawne posiadanie przez ludności broni i amunicyi** do broni palnej poważnie zagraża bezpieczeństwu publicznemu, zwłaszcza jeżeli się zważy, że większa część bandytów rekrutuje się z ciemnych indywidów miejscowych, które więcej przygodnie uprawiają swe niecne rzemiosło, przeto c. i k. Komenda obwodowa zwraca uwagę ludności na rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z dnia 8. marca 1916 E. Nr. 51, który postanawia:

§ 1.

Kotokolwiek powziął w jakibądź sposób wiadomość:

1. gdzie jest przechowana broń, amunicya lub materyały wybuchowe, które należało oddać w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 16. lutego 1915 Nr. 4. Dz. rozp. a których nie oddano, lub

2. że ktoś takie przedmioty posiada lub przechowuje, obowiązany jest donieść Komendzie obwodowej lub Komendzie posterunku żandarmeryi swego miejscą zamieszkania o miejscu przechowania lub o osobie posiadacza lub przechowującego i podać przy tem wszystkie wiadome mu bliższe okoliczności.

Doniesienie musi nastąpić w ciągu 3 dni, od chwili, kiedy obowiązany do zgłoszenia dowiedział się o przechowaniu.

§ 2.

Kto przechowuje lub nosi broń, amunicyę lub materyały wybuchowe, nie będąc do tego upoważnionym w myśl rozporządzeń Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915 Nr. 4 Dz. rozp. lub 29. listopada 1915 Nr. 44 Dz. rozp. popełnia zbrodnię i będzie karany sądownie- o ile czyn nie podlega surowszej karze według ustaw wojskowych - więzieniem od 6 miesięcy do 5 lat.

Obok kary więzięnia może być nałożona grzywna do 10.000 Koron.

Kto zaś zaniecha zrobić przepisane w § 1 doniesienie o przechowywaniu broni, amunicyi i przedmiotów wybuchowych karany będzie- o ile czyn nie podlega surowszej karze według ustaw wojskowych- przez Komendę obwodową grzywną do 2000 Koron lub aresztem do 6 miesięcy.

C. i k. Komenda obwodowa wzywa zatem jeszcze raz najusilniej ludność, aby bezzwłocznie wydała znajdującą się ewentualnie jeszcze w jej posiadaniu broń, amunicyę i materyały wybuchowe, a to celem uchronienia się od ciężkich następstw przytoczonej ustawy.

Nakoniec od samej ludności żąda się w jej własnym interesie takiego zachowanie się, któreby uniemożliwiało dalszy rozwój bandytyzmu. W tym względzie zwraca Komenda obwodowa uwagę na ścisłe zastosowanie się do ogłoszonych już (patrz Dziennik urzęd. Nr. 10) zarządzeń, ograniczających nocny ruch kołowy i pieszy.

Przypomina się, że **nocna jazda z towarem** jest całkowicie zakazana, **nocna jazda osobowa** (bez ładunku na wozie) jest dozwolona tylko w wypadkach rzeczywiście koniecznych n. p. do lekarza, do duszpasterza i t. p.

W związku z ograniczeniem nocnego ruchu stoi także zarządzenie, ażeby **wszystkie publiczne lokale (restauracye, cukiernie, szynkownie)** w mieście Pińczowie zamykano o godzinie **11-tej w nocy,** we wszystkich innych miejscowościach w obwodzie o godzinie **9-tej wieczorem;** po tej godzinie w lokalach wymienionych nie śmią się goście dłużej zatrzymywać. Przekroczenia tego zakazu będą karane odebraniem uprawnienia przemysłowego i zamknięciem lokalu.

C. i k. Żandarmerya czuwać będzie nad ścisłem zachowywaniem powyższej godziny policyjnej w szynkowniach.

Ażeby chodzący na jarmarki, targi mogli jeszcze przed nastaniem nocy zdążyć do domów, ustanawia się **godzinę zakończenia jarmarków** podczas miesięcy zimowych (t. j. od 1. października do 31. marca) na godzinę **3. po południu,** podczas miesięcy letnich (t. j. od 1. kwietnia do 30. września) na godzinę **4-tą po południu.**

Wzywam Burmistrzów obu miast w obwodzie, by pilnie na to baczyli, że kupcy ściśle przestrzegali ustanowionej godziny kończenia jarmarków. Przy tej sposobności zaleca się ludności odwiedzającej jarmarki, aby wszyscy ci, którzy z jednej wsi lub osady pochodzą, o ile możności **razem na jarmark się udawali i razem z powrotem wracali,** po karczmach niezbyt długo wysiadywali i nigdy większych kwot pieniężnych publicznie nie pokazywali.

Kasy gminne, wiejskie i wszystkie instytucye kredytowe w obwodzie mają na to baczyć, ażeby większe kwoty pieniężne wypłacano osobom uprawnionym tylko z osobna, przy zamkniętych drzwiach lokalu urzędowego.

Doświadczenie nauczyło, że bandytom wpadały w ręce nawet u przeciętnych włościan niestosunkowo znaczne kwoty, co dowodzi, że ludność oszczędności przechowuje w domu. To postępowanie ludności jest zarówno nieekonomiczne jak i niebezpieczne, bo jest dla bandytów podnietą do zbrodniczych czynów.

Przyczyny tego zachowania się należy szukać w nieufności ludności do kas i w braku oświaty.

Ludność wiejska powinna przecież zdać sobie sprawę z tego, że także i bandyci bardzo dobrze wiedzą o tem, że teraz wielu gospodarzy otrzymało znaczne kwoty za produkty odstawione do magazynów zbożowych, za konie, bydło i ziemniaki zakupione przez Zarząd wojskowy i że okoliczność tę zechcą bandyci wykorzystać.

Będzie wdzięcznem zadaniem dla Duchowieństwa, Nauczycielstwa i wogóle dla inteligencyi **oddziaływać na ludnośc wiejską** w tym kierunku, **aby oszczędności lokowała w kasach gminnych i wiejskich,** które swoje agendy urzędowe na nowo podjęły i prowadzą je. Kasy gminne i wiejskie zostają pod nadzorem Komendy obwodowej, a za bezpieczeństwo wkładek ręczą Zarządy kas swym majątkiem.

Natomiast przechowywanie większej gotówki we własnych domostwach jest niepraktycznem, nie tylko ze względu na możliwość napadu bandytów, kradzieży, ale także ze względu na niebezpieczeństwo pożaru, pomijając już okoliczność, że w domu przechowywane pieniądze nie procentują się.

Burmistrze, Wójtowie i Sołtysi mają wszystkie powyższe zarządzenia w całej ich rozciągłości natychmiast po doręczeniu niniejszego Dziennika urzędowego ogłosić ludności w sposób zwyczajem praktykowany, a następnie od czasu do czasu przypominać je ludności, zwłaszcza przy okazyi jarmarków i targów.

Czuwanie nad przeprowadzeniem tych wszystkich zarządzeń poruczam c. i k. Żandarmeryi.

C. i k. Komenda obwodowa oczekuje po pełnem zrozumienia, konsekwentnem i całkowitem wykonaniu wszystkich powyższych zarządzeń przez podwładne Władze przy współdziałaniu ludności istotnego polepszenia stosunków bezpieczeństwa publicznego w tutejszym obwodzie.

277.

Nagrody pieniężne

za pomoc przy wykryciu bandytów.

Osoby, które udzielą władzom Zarządu wojskowego lub ich organom wskazówek prowadzących do rzeczywistego ujęcia bandytów i takich osobników, co bandytom pomagają lub też bez pozwolenia władzy posiadają broń, względnie osoby, które dostarczą wiadomości, powodujących bezpośrednie ujęcie albo też wreszcie same ujęcia złoczyńców dokonają, otrzymają nagrody pieniężne.

Wysokość tych nagród zależną będzie od okoliczności, czy ujęci bandyci będą mniej lub więcej niebezpieczni, jako też od wielkości popełnionych przez nich przestępstw.

Nagród tych nie będzie się przyznawać organom służby bezpieczeństwa publicznego.

Cesarski i królewski Zastępca Komendanta Obwodu:

FRANCISZEK BÖHM podpułkownik, w. r.

Druk. I. Rapoporta, w Pińczowie.

Sprostowanie.

Żegluga na Wiśle.

W Nr. 10. Dzienniku urzęd. notatka pod tyt. „Żegluga na Wiśle“ o udzieleniu wyłącznego prawa żeglugi na Wiśle firmie Buszczyński i Burtan w Krakowie nie odpowiada właściwemu stanowi faktycznemu. Notatka ta polega na błędnie udzielonej informacyi c. i k. Zarządowi obrotu towarowego.

Firma Buszczyński i Burtan zamyśla urządzić z innymi przedsiębiorstwami żeglugę na Wiśle, cała jednak akcya znajduje się jeszcze w stadyum przygotowawczem.